

Nu kan vi så konstatere, at regeringen ikke agter, ikke tør eller ikke vil komme med forringelser før et valg, og det skal jeg selvfølgelig ikke beklage, for jeg mener ikke, der er behov herfor. Men man kan så spørge, om det er rigtigt at stoppe en debat på den måde, for der er faktisk brug for reformer, hvis vi skal bevare vores solidariske dagpengesystem.

Statsministeren kom jo med en glimrende begrundelse herfor, nemlig at det danske dagpengesystem er utrolig fleksibelt. Det er en fantastisk fordel for lønmodtagerne og ikke mindst for erhvervslivet og dermed også for samfundet, at vi har så fleksibelt et arbejdsmarked, som tilfældet er.

Men vi skal jo være opmærksomme på, at der desværre er flere og flere, både folk, der er i beskæftigelse og blandt unge, der vel også i lyset af den debat, der er om dagpengesystemet, ikke længere deltager i finansieringen af størstedelen af udgifterne til a-kassen, og det er nemlig selve a-kasse-kontingentet. Det udgør faktisk to tredjedele af hele finansieringen af a-kasse-systemet, og det er betalt af medlemmerne. Det er altså et forsikringsprincip; tallene var dem, der var gældende for 2002. Arbejdsgiverne betaler ikke noget direkte, det gør de givetvis indirekte, vil nogle sige, men de nyder godt af et fleksibelt system, og sådan skal det også være.

Hvis man skal fastholde Europas korteste opsigelsesvarsler, ja, så er det også nødvendigt, at vi har et velfungerende dagpengesystem, og derfor er der brug for at overveje en finansieringsreform af dagpengene.

Et andet problem, som vi så småt har taget fat på, og det skal også løses inden et valg, er hele administrationen af dagpengesystemet. Det er jo lidt fantastisk at tænke på, at tilbage i f.eks. 1951 fyldte regelsættet omkring administration af dagpengereglerne 421 sider; og da var der 60.000 arbejdsløse. I dag hvor vi har 180.000 arbejdsløse, fylder regelsættet 20.000 sider. Tyve tusinde sider!

Jeg ved ikke, om statsministeren eller beskæftigelsesministeren er i stand til at finde andre eksempler på lovgivningskomplekser i det her samfund, som er så udviklede og så komplicerede, at end ikke statens egne forvaltere i Arbejdsdirektoratet er i stand til helt at holde styr på regelsættet. Så der er det fuldstændig forkert at sige, at vi lader tingene ligge. Der skal gøre noget ved det her og nu.

Kl. 14.40

Derfor vil SF ud over den her debat også forsøge at fastholde debatten og rejse den også i Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan få en positiv og fremadrettet debat om både at forenkle og også sikre, at vi fastholder forsikringsprincippet i hele dagpengesystemet. Vi tror simpelt hen ikke på, at det er politisk forsvarligt at vente til en Velfærdskommission ad åre kommer frem til nogle ideer. Vi er også nødt til selv at tage et ansvar, og når regeringen ikke vil, så kan jeg give tilsagn om, at SF efter nytår vil rejse sagen på ny i Arbejdsmarkedsudvalget, sådan at vi kan sikre, at vi også i fremtiden får et godt og velfungerende dagpengesystem, som også giver dem, der bliver arbejdsløse, tryghed.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det lyder jo meget godt og meget sødt alt sammen, men det er for nemt. Det er alt for nemt at gå her op på talerstolen og først anklage regeringen for nu at putte det hele i en syltekrukke, den vil ikke debattere noget, og så sige som svar på det, at man vil have debatten fastholdt, at der er brug for en finansieringsreform, og at der er brug for at gøre noget ved administrationen. Men der kommer intet bud på, hvad SF egentlig vil.

Har man det i SF, ligesom man har det hos Socialdemokraterne, at det er os, der har serveretten, hver gang der skal tages et initiativ, eller har man egentlig selv nogen holdninger eller nogen ideer til, hvordan sådan nogle reformer, som man åbenbart ønsker, skal udmøntes?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, må jeg sige til hr. Jens Rohde, vi er dybt uenige med Socialdemokratiet om, at det er regeringen, der har serveretten. Det mener vi simpelt hen er for fattigt, for vi har jo konstateret, at der ikke er noget serveinitiativ fra regeringen. Derfor har SF i øvrigt meddelt, at vi i begyndelsen af det nye år fremlægger en alternativ 2010-plan med en lang række reformforslag. Vi mener slet ikke, man kan vente på, at Velfærdskommissionen kommer.

Jeg vil gerne sige om a-kasse-regler, at jeg synes sådan set, jeg skitserede nogle af ideerne til, hvor man skulle sætte ind, og det kan jeg forstå at vi bliver nødt til at drive. Vi drev også initiativet omkring forenkling af a-kasse-systemet, som så småt er ved at blive sat i gang. Det var også et initiativ fra SF. Den type initiativer vil vi selvfølgelig